

Hur skall man be?

[Spara som PDF](#)

Fråga:

Hej! Jag har sett en sida på Facebook där man lägger fram olika böneämnen. Människor kommenterar och skriver att de ska be för dem. Många skriver på alla böneämnen att de ska be. Man känner inte personen ifråga som man ska be för. Vad tycker du om sån bön? Ska man ha en relation med den man ska be för? Ska man ha sitt hjärta med i bön eller räcker det att bara be? Kan det bara bli ord som faller till marken?

Svar:

Hejsan! Jag har också funderat över det här med bön. Det känns ibland lite krystat med böneupprop, bönemanifestationer, bönewebbar, bönelappar (som kanske eldas upp) etc. Jag hittar ju nästan inget av detta i Bibeln. Det känns som det dels ligger mycket otro i det hela och dels påminner det mig om meditationssatsningar där man menar att kraften blir starkare ju fler som mediterar.

Man kan ju fråga sig följande om bön:

1. Skall bön vara att vi skall övertala Gud genom mångas röster och genom experter? Handlar det om övertalning, ja då kanske det är bra ju fler man är och att man har med riktiga böneexperter som gått i skola och "lärt sig hur man ber". Alltså, ju fler som bombarderar Gud med önskemål på rätt sätt, ju lättare låter han sig övertalas. Nej, jag tror inte det är så här bön skall fungera.
2. Skall bön vara vi skall be i enlighet med hans vilja? Ja, då är vi mer hänvisade till att leva i linje med Guds vilja, att underordna oss Gud och att sedan be i förtröstan på att man ber så som Gud vill. Då behöver man ju inte vara 20 000 personer samlade i en fotbollsstadion för att rycka ner bönesvaret från himlen. Då räcker det med en eller ett par enkla personers bön. Alltså ett barnaskap inför Gud.

Låt oss kolla några bibelord som talar för den senare inriktningen:

Joh 14:13-14: "Och vad ni än ber om i mitt namn, skall jag göra, för att Fadern skall bli förhärligad i Sonen. Om ni ber om något i mitt namn, skall jag göra det."

Matt 18:19: "Om två av er här på jorden kommer överens om att be om något, vad det än är, så skall de få det av min Fader i himlen."

Här står inget om att man måste vara en massa människor som ber, eller att det skall vara särskilda böneexperter som håller i bönen. Det räcker med två! Men vad innebär det då att be i Jesu namn? Jag tror svaret finns i detta bibelord:

1 Joh 5:14-15: "Och detta är den tillit vi har till honom, att **om vi ber om något efter hans vilja**, så hör han oss. Och när vi vet att han hör oss, vad vi än ber om, så vet vi också att vi redan har det som vi bett honom om."

Då förstår man detta bibelord bättre:

Mark 11:24: "Därför säger jag er: Allt vad ni ber om och begär, tro att ni har fått det, så skall det vara ert."

Bönesvar handlar således om att be i Jesu namn, och att be i Jesu namn är att leva och be i enlighet med Guds vilja. Att leva efter Guds vilja är att leva i förtröstan och tillit till honom. Bön i Jesu namn är alltså inte en magisk formel som ger bönesvar varje gång man avslutar bönen med orden "i Jesu namn, amen". Sätter man in detta i ett större perspektiv handlar det om att leva som ett Guds barn "i Kristus", i en äkta förtröstan på att vi är rättfärdigförklarade i Jesu rättfärdighet, att vi genom det är Guds barn, att vi genom det har Guds Helige Ande och leds av honom. Detta är grundförutsättningen för att kunna leva efter Guds vilja, men sedan kan man också i bön söka Guds vilja i särskilda frågor och sedan be i enlighet med det man upplever att Gud svarar. Det kan ta en tid att få svar, Gud kanske inte svarar direkt, precis som vanliga föräldrar inte alltid ger allt det barnen önskar på stubinen. Man kanske får vänta till julafton :-)

Rom 8:14: "Ty alla som drivs (leds) av Guds Ande är Guds söner."

Fil 4:6: "Gör er inga bekymmer för något utan låt Gud i allt få veta era önsknings genom åkallan och bön med tacksägelse."

1 Petr 5:7: "Och kasta alla era bekymmer på honom, ty han har omsorg om er."

Här ser vi att vi räknas som Guds barn/Guds söner om vi leds av Guds Ande (det är ingen teknik i det, bara en överlåtelse). Och vi ser också att vi kan lägga fram alla önskemål och bekymmer till Gud. Det kan alltså även handla om saker som vi inte vet vad Gud tycker om dessa.

Så skall jag återkomma till din fråga tycker jag att varje Guds barn framför allt skall själv be till sin Far i himlen. Han lyssnar inte mer för att någon expert ber eller för att det är 100 andra som ber. Vill man kan man be tillsammans med några andra Guds barn som man har förtroende för eftersom Jesus har lovat oss: "Ty där **två eller tre** är samlade i mitt namn, **där är jag mitt ibland dem.**" (Matt 18:20). Vad kan bli bättre än att Jesus är mitt ibland oss?! Han är alltså inte mer närvarande om det är 100 pastorer samlade till "kraftig bön". Han är inte heller mer närvarande i något saftigt karismatiskt möte i USA (han kanske inte är där alls?). Det räcker alltså med att två av Guds enklaste barn samlas i en liten lägenhet i Sverige - då är Jesus där!!! Oj, oj, oj så enkelt det här är egentligen! Så billigt, så tillgängligt, så fantastiskt! Tänk vilken skillnad det skulle bli i kristenheten om vi förstod detta och levde efter det!

Jag hoppas detta var till vägledning.

/Lennart

- 190 katselukertaa